

[Ellinger.]

mig imidlertid Anledning til at henstille, om det ikke skulde være formaalstjenligt, at der fandt en Forhandling Sted mellem Partierne her paa Rigsdagen tagende Sigte paa at blive enige om, hvilke Ministerier vi fremtidig skal have. Thi dette, hvert Øjeblik, eller i hvert Fald ret jævnlige, at bytte om paa det hele, maa jo ogsaa indenfor Administrationen medføre en mindre behagelig Løshed.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til det foreliggende Lovforslag. Der blev om denne Sag i 1916 nedsat en Kommission, som imidlertid ikke kom til at arbejde i de første 6 Aar, og som derfor først afgav Betænkning for 2½ Aar siden. Denne Betænkning har aabenbart været hos forskellige Organisationer, men hvornaar man har indhentet disses Erklæringer, hvornaar de er kommet ind, det staar der ikke noget om. Forslaget er jo nu først fremsat her for Rigsdagen i Februar Maaned, altsaa vel sent paa Samlingen. Forslaget er, naar jeg bortser fra en vistnok mindre heldig Bestemmelse, som skyldes Ministeriet selv, udarbejdet af en sagkyndig Kommission, og det maa jo desuden ses i Forbindelse med de Udkast til Anordninger, som Kommissionen har udarbejdet. Og man maa erkende, at det er et meget dygtigt Arbejde, her foreligger, om et meget vanskeligt Emne.

Naar jeg nu i det følgende gør nogle Bemærkninger om Forslaget, saa skal det egentlig ikke saa meget være en Kritik af Arbejdet som en Paapegning af Vanskelighederne derved. Naar det er tilladt Statens naturvidenskabelige og lægevidenskabelige samt tekniske Laboratorier og Institutter samt andre Laboratorier til eget Brug, for saa vidt de har faaet Tilladelse dertil, at fremstille Gifte — det staar i § 2 — og at indføre Gifte — det staar i § 3 —, saa ser det mærkeligt ud, at saadanne Institutioner i Henhold til § 10 ikke kan faa udleveret Gifte, uden at de skal aflevere en Erklæring om, at de vil bære sig fornuftigt ad ved Anvendelsen af dem. Det maa paaskønnes, at man ikke kræver, at de skal have Politiets Paategning om, at der intet vides til Hinder for Udleveringen, men der skal en bestemt Blanket til, for at de Institutioner, jeg her har nævnt, kan faa udleveret 50 g Jod fra en Kemikaliefabrik; køber man derimod et Kilo Jodtinktur, som indeholder 50 g Jod, saa behøves det ikke. I § 5 gives der Købmænd, Detailhandlere, Materialister og Forbrugsforeninger, Landbrugs- og Havebrugsorganisationer Ret til i den originale Pakning at udlevere Gifte, egnede til Be-

kæmpelse af Plantesygdomme og af Insekter, og i § 12 paabydes det, at alle Sælgere eller Udleverere skal føre en Giftbog. Denne Giftbogs Førelse og Kontrollen dermed fastsættes af Ministeren for Sundhedsvæsen, men der staar intet i Forslaget om en Kontrol med, hvorvidt de paagældende opfylder Lovens Krav om Giftes Opbevaring i aflaaet Skab eller Rum, lige saa lidt som om Kontrol med Overholdelsen af de i § 8 fastsatte Bestemmelser om „de særskilte og aflaaede Rum“, hvori Grosserere, Fabrikanter m. m. skal opbevare afvejede og indpakkede Gifte, som er opført paa Liste I. Heller ikke gennemføres der nogen Kontrol med de i § 9 angivne Fordringer til dem, som i Henhold til § 6 har Ret til at udveje, sælge og udlevere Gifte paa Liste I B og II B. Er der ikke her et Hul i Forslaget?

Paa det gavnlige i Ministeriets egen Indsats i Lovforslaget, nemlig de sekskantede Flasker, paa hvilke tre efter hinanden følgende Flader er riflede, tror jeg lige saa lidt som de to foregaaende Talere. Det er sikkert tilstrækkeligt, at Giftene og de i § 17 opregnede forskellige Stoffer ikke maa hældes over paa almindelige Flasker, Krukker, Drikkeglas o. s. v. Her er naturligvis navnlig Tale om Øl- og Sodavandsflasker. Det er ganske sikkert det bedste, at de kun maa udleveres paa Medicinflasker, som jo f. Eks. kunde have en brun Farve. Dette kunde man bestemme, og man kunde tilføje, at en saadan Flaske skal være forsynet med selvlysende Kollodiumlak; det tror jeg vilde være meget bedre end disse sekskantede Flasker. Saadanne sekskantede Flasker er, navnlig naar de er større, ikke saa stærke som runde Flasker, og de renses ikke saa let. Og naar Folk saa har tømt saadanne sekskantede Flasker, hvad skal de saa gøre med dem? Ogsaa de to foregaaende ærede Talere har været inde paa dette. I § 22 er det forbudt at bruge dem i andet Øjemed. Ja, men hvem kan kontrolere det? Skaber man ikke ved denne mærkelige Bestemmelse en uhyre Mængde Lovbrydere rundt omkring i Landet? Thi saadan en pæn sekskantet Flaske, der er riflet paa de tre Sider og glat paa de tre andre, er det jo dog meget fristende at bruge, og man vil og kan ikke forbyde Anvendelsen af de sekskantede Flasker, der, som Anmærkningerne oplyser, i Forvejen bruges til hollandske Likører og Whisky og Esprit de Valdemar. Men naar man ikke gør det, saa kommer det hele jo altsaa til at hænge paa, at de paagældende maa være sikre paa, at de tre Sider er riflede, og saa tror jeg, Folk bryder sig Pokker om Loven.